

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

**ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ**

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 14 Απριλίου 2026

ΠΡΟΣ:

Τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Κυριάκο Πιερρακκάκη

Τον Υπουργό Εσωτερικών, κ. Θεόδωρο Λιβάνιο

Την Υπουργό Τουρισμού, κα Όλγα Κεφαλογιάννη

ΘΕΜΑ: «Ανάγκη διαφάνειας, λογοδοσίας και ουσιαστικής ανταποδοτικότητας στη χρήση των εσόδων από το Τέλος Ανθεκτικότητας στην Κλιματική Κρίση – Αναγκαιότητα τροποποίησης του πλαισίου προς όφελος των τουριστικών προορισμών και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης»

***Κυρία Υπουργέ,
Κύριοι Υπουργοί,***

Ο ελληνικός τουρισμός αποτελεί διαχρονικά έναν από τους βασικότερους πυλώνες της εθνικής οικονομίας, συμβάλλοντας καθοριστικά στο ΑΕΠ, στην απασχόληση και στη στήριξη των τοπικών κοινωνιών. Ιδιαίτερα οι προορισμοί που δέχονται το μεγαλύτερο βάρος της τουριστικής δραστηριότητας – νησιωτικοί και ηπειρωτικοί – καλούνται να ανταποκριθούν σε αυξημένες ανάγκες υποδομών, διαχείρισης πόρων και περιβαλλοντικής προστασίας, ιδίως υπό τις συνθήκες της επιταχυνόμενης κλιματικής κρίσης.

Σε αυτό το πλαίσιο, η θέσπιση και μετέπειτα ενίσχυση του λεγόμενου «Τέλους Ανθεκτικότητας στην Κλιματική Κρίση», το οποίο προέκυψε από την εξέλιξη του φόρου διαμονής,

παρουσιάστηκε ως ένα εργαλείο που θα συνέβαλε στην ενίσχυση της ανθεκτικότητας των προορισμών, στη χρηματοδότηση έργων υποδομών, πρόληψης και αποκατάστασης φυσικών καταστροφών, καθώς και στην προσαρμογή των τοπικών οικονομιών στις νέες περιβαλλοντικές προκλήσεις.

Ωστόσο, μέχρι σήμερα, παρά τη σημαντική αύξηση των σχετικών επιβαρύνσεων και την ενίσχυση των εσόδων, παρατηρείται ένα έντονο έλλειμμα διαφάνειας και λογοδοσίας ως προς τη χρήση αυτών των πόρων. Σύμφωνα με διαθέσιμα στοιχεία και δημόσιες παρεμβάσεις φορέων του τουριστικού κλάδου, τα έσοδα από το τέλος ανθεκτικότητας για το έτος 2025 ανήλθαν σε περίπου 588 εκατομμύρια ευρώ. Παρά το σημαντικό αυτό ποσό, δεν έχει παρουσιαστεί μέχρι σήμερα ένας σαφής, αναλυτικός και δημόσια προσβάσιμος απολογισμός που να αποτυπώνει με ακρίβεια:

- i. ποια έργα χρηματοδοτήθηκαν,
- ii. σε ποιες γεωγραφικές περιοχές κατευθύνθηκαν οι πόροι,
- iii. ποιο είναι το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης των σχετικών παρεμβάσεων,
- iv. και ποια είναι τα μετρήσιμα αποτελέσματα ως προς την ενίσχυση της ανθεκτικότητας των τουριστικών προορισμών.

Η έλλειψη αυτή δεν αποτελεί απλώς μια τυπική διοικητική αδυναμία. Αντιθέτως, πλήττει την αξιοπιστία του ίδιου του μέτρου, δημιουργεί εύλογες αμφιβολίες στις τοπικές κοινωνίες και στους επαγγελματίες του τουρισμού, και ενισχύει την αντίληψη ότι πρόκειται για ένα μέτρο με κυρίως εισπρακτικό χαρακτήρα, χωρίς ουσιαστική ανταποδοτικότητα προς τους προορισμούς που καλούνται να το στηρίξουν.

Ιδιαίτερα προβληματική είναι η απουσία σαφούς σύνδεσης μεταξύ των εσόδων του τέλους και συγκεκριμένων έργων σε περιοχές υψηλής τουριστικής επιβάρυνσης. Οι περιοχές αυτές, που σηκώνουν δυσανάλογο βάρος τόσο σε επίπεδο υποδομών όσο και περιβαλλοντικών πιέσεων, θα έπρεπε να αποτελούν προτεραιότητα στην κατανομή των πόρων. Αντιθέτως, καταγράφεται μια γενικευμένη αδιαφάνεια ως προς την κατανομή, χωρίς κριτήρια που να λαμβάνουν υπόψη τη φέρουσα ικανότητα, την ένταση της τουριστικής δραστηριότητας ή τις πραγματικές ανάγκες κάθε προορισμού.

Ταυτόχρονα, η Τοπική Αυτοδιοίκηση – και ιδιαίτερα οι Δήμοι που φιλοξενούν μεγάλους αριθμούς επισκεπτών – εξακολουθεί να καλείται να διαχειριστεί αυξημένες ανάγκες καθαριότητας, ύδρευσης, αποχέτευσης, διαχείρισης απορριμμάτων και πολιτικής προστασίας, χωρίς να λαμβάνει το μερίδιο των πόρων που αντιστοιχεί στο βάρος που σηκώνει. Το γεγονός αυτό οδηγεί συχνά τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην επιβολή πρόσθετων τελών,

επιβαρύνοντας περαιτέρω τους ίδιους επαγγελματίες και τις ίδιες περιοχές για παρόμοιους σκοπούς.

Την ίδια στιγμή, η ίδια η Τοπική Αυτοδιοίκηση έχει τοποθετηθεί με σαφήνεια. Με την υπ' αριθμ. 418/2024 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδας (ΚΕΔΕ), προτείνεται ένα συγκεκριμένο και δομημένο πλαίσιο απόδοσης των εσόδων του Τέλους Ανθεκτικότητας προς τους Ο.Τ.Α. Α' βαθμού. Ειδικότερα, προτείνεται η κατανομή του τέλους ως εξής: ποσοστό 48% να αποδίδεται στους οικείους Δήμους στους οποίους παράγονται τα έσοδα, ποσοστό 12% να κατανέμεται στους 332 Δήμους της χώρας βάσει αναδιανομής του Τέλους Ακίνητης Περιουσίας (Τ.Α.Π.), και το υπόλοιπο 40% να κατευθύνεται αποκλειστικά σε ανθεκτικά έργα πολιτικής προστασίας και υποδομών θωράκισης και αποκατάστασης από φυσικές καταστροφές, μέσω ειδικού προγράμματος για τους Ο.Τ.Α. Α' βαθμού. Η πρόταση αυτή αποτυπώνει με σαφήνεια την ανάγκη για θεσμοθετημένη ανταποδοτικότητα και δίκαιη ανακατανομή των πόρων.

Ιδιαίτερη σημασία αποκτούν οι πρόσφατες δημόσιες τοποθετήσεις της Υπουργού Τουρισμού, η οποία, κατά τη συνάντησή της με την Περιφέρεια Ιονίων Νήσων στην Κέρκυρα, τάχθηκε ρητά υπέρ της ενίσχυσης του ανταποδοτικού χαρακτήρα του Τέλους Ανθεκτικότητας, αναγνωρίζοντας ότι οι σχετικοί πόροι οφείλουν να επιστρέφουν στους τουριστικούς προορισμούς για τη στήριξη των τοπικών υποδομών. Η τοποθέτηση αυτή, που ευθυγραμμίζεται με τα πάγια αιτήματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, επιβεβαιώνει στην πράξη την ανάγκη θεσμοθέτησης ενός σαφούς και δεσμευτικού μηχανισμού κατανομής των εσόδων προς τους Ο.Τ.Α. Α' βαθμού.

Παρόλα αυτά η υφιστάμενη πραγματικότητα αναδεικνύει ένα κρίσιμο ζήτημα πολιτικής επιλογής: ενώ το τέλος ανθεκτικότητας θεσπίστηκε με σκοπό την ενίσχυση της ανθεκτικότητας των προορισμών, στην πράξη δεν διασφαλίζεται ότι οι πόροι επιστρέφουν σε αυτούς με τρόπο στοχευμένο, δίκαιο και αποτελεσματικό. Ως αποτέλεσμα, η απουσία ανταποδοτικότητας και διαφάνειας οδηγεί στην απαξίωση ενός εργαλείου που θα μπορούσε να είναι εξαιρετικά χρήσιμο, εφόσον λειτουργούσε με σαφείς κανόνες, κριτήρια και λογοδοσία.

Δεν μπορεί, σε μία περίοδο όπου οι προορισμοί μας δοκιμάζονται από ακραία καιρικά φαινόμενα, λειψυδρία, πυρκαγιές και πιέσεις στις υποδομές, να μην υπάρχει πλήρης εικόνα για το πώς αξιοποιούνται εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ που προέρχονται άμεσα από τη λειτουργία του τουριστικού τομέα. Δεν μπορεί επίσης να αγνοείται το πάγιο αίτημα των τοπικών κοινωνιών για ουσιαστική ανταποδοτικότητα, δηλαδή για την επιστροφή πόρων εκεί όπου παράγονται, με στόχο την ενίσχυση της βιωσιμότητας και της ποιότητας του τουριστικού προϊόντος.

Παράλληλα, αξίζει να επισημανθεί ότι οι ίδιοι οι φορείς του τουριστικού κλάδου, μεταξύ των οποίων η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ξενοδόχων (ΠΟΞ) και ο Σύνδεσμος Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων (ΣΕΤΕ), έχουν αναγνωρίσει ρητά την ανάγκη για την αποκατάσταση των ζημιών από τις φυσικές καταστροφές που ήδη έχουν πλήξει και αναμένεται να συνεχίσουν να πλήττουν τη χώρα, ως συνέπεια της κλιματικής κρίσης. Η θέση αυτή καταδεικνύει ότι ο τουριστικός τομέας δεν αρνείται την ευθύνη του ούτε τη συμβολή του στην εθνική προσπάθεια.

Ωστόσο, η χρηματοδότηση του Εθνικού Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων για την αντιμετώπιση των φυσικών καταστροφών δεν μπορεί να μετακυλιέται μονομερώς σε έναν και μόνο κλάδο της ελληνικής οικονομίας. Η συνεχής και αυξανόμενη επιβάρυνση που υφίστανται οι επιχειρήσεις τουριστικών καταλυμάτων, μέσω διαδοχικών τελών και φόρων, υπονομεύει άμεσα την ανταγωνιστικότητα του ελληνικού τουριστικού προϊόντος, ιδίως σε ένα διεθνές περιβάλλον όπου το κόστος αποτελεί καθοριστικό παράγοντα επιλογής προορισμού.

Επιπλέον, ιδιαίτερη προβληματική διάσταση ανακύπτει και στον τομέα της βραχυχρόνιας μίσθωσης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η εφαρμογή του «Τέλους Ανθεκτικότητας στην Κλιματική Κρίση», ύψους 8 ευρώ ανά διανυκτέρευση, όπου ήδη καταγράφεται ασυμφωνία μεταξύ των ψηφιακών πλατφορμών. Συγκεκριμένα, η πλατφόρμα Booking φαίνεται να προσαρμόζει το τέλος στα 2 ευρώ για την περίοδο Οκτωβρίου – Μαρτίου, ενώ η Airbnb διατηρεί το ποσό στα 8 ευρώ καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού, αλλά και σοβαρές φορολογικές και διοικητικές πολυπλοκότητες, οι οποίες επιβαρύνουν τόσο τους παρόχους όσο και τη φορολογική διοίκηση.

Ταυτόχρονα, τα ίδια τα δημοσιονομικά δεδομένα καταδεικνύουν ότι τα έσοδα από το Τέλος Ανθεκτικότητας υπερβαίνουν σημαντικά τις αρχικές προβλέψεις του κρατικού προϋπολογισμού. Ειδικότερα, για το έτος 2024 είχαν προβλεφθεί έσοδα ύψους 202 εκατομμυρίων ευρώ, ενώ σύμφωνα με στοιχεία της ΑΑΔΕ, τα πραγματικά έσοδα ανήλθαν σε 368,92 εκατομμύρια ευρώ. Αυτό αντιστοιχεί σε υπέρβαση κατά περίπου 166,92 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή αύξηση της τάξης του 82,6% σε σχέση με τον προϋπολογισμό. Παράλληλα, σε σύγκριση με τα έσοδα του 2023 που ανήλθαν σε 147,82 εκατομμύρια ευρώ, καταγράφεται συνολική αύξηση της τάξης του 149,6%.

Αντίστοιχα, για το έτος 2025, ενώ ο προϋπολογισμός προέβλεπε έσοδα ύψους 405 εκατομμυρίων ευρώ, τα πραγματικά έσοδα εκτιμώνται σε περίπου 588 εκατομμύρια ευρώ. Η απόκλιση αυτή ανέρχεται σε περίπου 183 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή υπέρβαση της τάξης του 45,2% σε σχέση με τις προβλέψεις. Τα στοιχεία αυτά αναδεικνύουν με σαφήνεια ότι το Τέλος Ανθεκτικότητας εξελίσσεται σε έναν μηχανισμό με σημαντικά υψηλότερη εισπρακτική

απόδοση από αυτή που αρχικά εκτιμήθηκε, γεγονός που καθιστά ακόμη πιο επιτακτική την ανάγκη για διαφάνεια, λογοδοσία και δίκαιη κατανομή των πόρων.

Τέλος, ιδιαίτερης σημασίας είναι και το ζήτημα του τρόπου υπολογισμού του τέλους, το οποίο σήμερα εφαρμόζεται με οριζόντιο χαρακτήρα, χωρίς να λαμβάνει υπόψη τις πραγματικές συνθήκες κάθε προορισμού. Η επιβολή του ίδιου ύψους τέλους σε περιοχές με εντελώς διαφορετικά χαρακτηριστικά, τουριστική ζήτηση και εισοδηματικό προφίλ, δημιουργεί σοβαρές στρεβλώσεις. Δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζεται με τον ίδιο τρόπο ένα ξενοδοχείο στη Δράμα ή στην Ευρυτανία με ένα ξενοδοχείο στη Μύκονο, στη Ρόδο, στην Κέρκυρα ή στην Κρήτη. Αντίστοιχα, δεν μπορεί να εξομοιώνονται τουριστικά καταλύματα σε περιοχές όπως η Καστοριά ή η Κομοτηνή με εκείνα σε κορυφαίους διεθνείς προορισμούς.

Η οριζόντια αυτή, λοιπόν, προσέγγιση αγνοεί τη διαφορετική φέρουσα ικανότητα, τη διάρκεια της τουριστικής περιόδου, τα επίπεδα πληρότητας και τις δυνατότητες τιμολόγησης κάθε περιοχής. Ως αποτέλεσμα, πλήττει δυσανάλογα τις επιχειρήσεις της λεγόμενης «άλλης Ελλάδας», δηλαδή των ηπειρωτικών και λιγότερο ανεπτυγμένων τουριστικά περιοχών, θέτοντας σε κίνδυνο τη βιωσιμότητά τους και υπονομεύοντας κάθε προσπάθεια χωρικής και χρονικής διασποράς του τουρισμού.

Κλείνοντας, θα πρέπει να τονιστεί πως η διεθνής συγκυρία καθιστά το ζήτημα ακόμη πιο επιτακτικό. Η συνεχιζόμενη κρίση στη Μέση Ανατολή δημιουργεί ένα περιβάλλον αυξημένης γεωπολιτικής αβεβαιότητας, επηρεάζοντας άμεσα τη διεθνή τουριστική ζήτηση και τις βασικές αγορές της χώρας μας. Σε συνθήκες όπου οι ταξιδιώτες εμφανίζονται πλέον ιδιαίτερα ευαίσθητοι στο συνολικό κόστος των διακοπών και συγκρίνουν ολοένα και περισσότερο εναλλακτικούς προορισμούς, η διατήρηση της ανταγωνιστικότητας του ελληνικού τουριστικού προϊόντος δεν αποτελεί απλώς προτεραιότητα, αλλά προϋπόθεση επιβίωσης για πολλές τοπικές οικονομίες. Μέσα σε αυτό το ασταθές περιβάλλον, η ύπαρξη επιβαρύνσεων χωρίς σαφή ανταποδοτικότητα και χωρίς ορατή σύνδεση με έργα ενίσχυσης της ανθεκτικότητας των προορισμών επιτείνει τον προβληματισμό και αναδεικνύει την ανάγκη για ένα πιο δίκαιο, διαφανές και στοχευμένο πλαίσιο διαχείρισης των σχετικών πόρων.

Για τους λόγους αυτούς, καθίσταται αναγκαία όχι η κατάργηση, αλλά η ουσιαστική τροποποίηση και αναμόρφωση του πλαισίου λειτουργίας του Τέλους Ανθεκτικότητας, ώστε να υπηρετεί τον σκοπό για τον οποίο θεσπίστηκε. Μια τέτοια τροποποίηση οφείλει να στηρίζεται σε τρεις βασικούς άξονες: πλήρη διαφάνεια και λογοδοσία στη χρήση των πόρων, θεσμοθέτηση σαφούς και δεσμευτικού μηχανισμού κατανομής σημαντικού μέρους των εσόδων προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση, και καθιέρωση αντικειμενικών κριτηρίων κατανομής που να λαμβάνουν υπόψη την τουριστική ένταση και τις ανάγκες κάθε προορισμού.

Δεδομένων όλων των παραπάνω,

Ερωτάσθε κκ. Υπουργοί,

- 1. Προτίθεστε να δημοσιοποιήσετε αναλυτικά και σε τακτική βάση πλήρη απολογισμό των εσόδων από το Τέλος Ανθεκτικότητας στην Κλιματική Κρίση, με αναλυτική καταγραφή των έργων που χρηματοδοτούνται, της γεωγραφικής τους κατανομής, των ποσών που διατίθενται ανά έργο και του βαθμού υλοποίησής τους;*
- 2. Ποια είναι τα συγκεκριμένα έργα που έχουν χρηματοδοτηθεί έως σήμερα από τα έσοδα του τέλους ανθεκτικότητας, ιδίως σε προορισμούς με υψηλή τουριστική επιβάρυνση, και ποια είναι τα μετρήσιμα αποτελέσματα αυτών ως προς την ενίσχυση της ανθεκτικότητας;*
- 3. Με ποια κριτήρια γίνεται η κατανομή των πόρων από το Τέλος Ανθεκτικότητας; Λαμβάνονται υπόψη παράγοντες όπως η φέρουσα ικανότητα, η ένταση της τουριστικής δραστηριότητας, η περιβαλλοντική επιβάρυνση και οι ανάγκες υποδομών κάθε περιοχής;*
- 4. Προτίθεστε να θεσμοθετήσετε ειδικό μηχανισμό απόδοσης σημαντικού μέρους των εσόδων από το Τέλος Ανθεκτικότητας στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού, μέσω δεσμευμένου λογαριασμού, με σαφή προορισμό τη χρηματοδότηση έργων υποδομών, πρόληψης και προσαρμογής στην κλιματική κρίση;*
- 5. Υπάρχει σχεδιασμός για τη θέσπιση υποχρεωτικής ανταποδοτικότητας, ώστε ένα ποσοστό των εσόδων να επιστρέφει άμεσα στους τουριστικούς προορισμούς που τα παράγουν;*
- 6. Με ποιον τρόπο σκοπεύετε να ενισχύσετε τη διαφάνεια και την εμπιστοσύνη των πολιτών και των επαγγελματιών του τουρισμού ως προς τη χρήση των εσόδων, ώστε να αποκατασταθεί ο σκοπός του μέτρου ως εργαλείο ενίσχυσης της ανθεκτικότητας και όχι ως απλό εισπρακτικό μέσο;*
- 7. Προτίθεστε να προσχωρήσετε σε συνολική επανεξέταση και τροποποίηση του πλαισίου λειτουργίας του Τέλους Ανθεκτικότητας, ώστε να διασφαλιστεί η δίκαιη κατανομή των πόρων, η ουσιαστική ενίσχυση των προορισμών και η μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του ελληνικού τουρισμού;*
- 8. Προτίθεστε να υιοθετήσετε την υπ' αριθμ. 418/2024 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΚΕΔΕ ή έστω βασικά στοιχεία αυτής, προκειμένου να διασφαλιστεί θεσμοθετημένη και δίκαιη απόδοση των εσόδων του Τέλους Ανθεκτικότητας στους Ο.Τ.Α. Α' βαθμού;*
- 9. Εάν όχι, ποιος είναι ο σχεδιασμός των Υπουργείων για τη συμμετοχή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στη διαχείριση και αξιοποίηση των εσόδων, δεδομένου ότι οι Δήμοι επωμίζονται το κύριο βάρος των υποδομών και της πολιτικής προστασίας;*

10. Πώς προτίθεστε να αντιμετωπίσετε τις ασυμφωνίες που έχουν ήδη καταγραφεί στην εφαρμογή του Τέλους Ανθεκτικότητας στη βραχυχρόνια μίσθωση μεταξύ διαφορετικών ψηφιακών πλατφορμών (π.χ. διαφοροποίηση μεταξύ Booking και Airbnb), οι οποίες δημιουργούν συνθήκες άνισης μεταχείρισης και φορολογικής αβεβαιότητας;
11. Υπάρχει πρόβλεψη για την έκδοση ενιαίων, δεσμευτικών οδηγιών εφαρμογής του τέλους για τις πλατφόρμες βραχυχρόνιας μίσθωσης, ώστε να διασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή του και η αποφυγή στρεβλώσεων στην αγορά;
12. Πώς εξηγείτε τις σημαντικές αποκλίσεις μεταξύ των προβλέψεων του κρατικού προϋπολογισμού και των πραγματικών εσόδων από το Τέλος Ανθεκτικότητας, όπως αυτές καταγράφονται τα έτη 2024 και 2025;
13. Σε ποιες συγκεκριμένες δράσεις ή έργα κατευθύνθηκε το επιπλέον ποσό που προέκυψε από τις υπερβάσεις των εσόδων σε σχέση με τις αρχικές προβλέψεις, και με ποια κριτήρια έγινε η κατανομή του;
14. Προτίθεστε να επανεξετάσετε τον τρόπο υπολογισμού του Τέλους Ανθεκτικότητας, ώστε να πάψει να εφαρμόζεται με οριζόντιο χαρακτήρα και να εισαχθούν διαφοροποιημένα κριτήρια, όπως η τουριστική ένταση, η εποχικότητα, το επίπεδο τιμών και η φέρουσα ικανότητα κάθε προορισμού;
15. Υπάρχει σχεδιασμός για την καθιέρωση περιφερειακής ή κατηγοριοποιημένης κλίμακας επιβολής του τέλους, ώστε να αποφεύγονται φαινόμενα άνισης επιβάρυνσης μεταξύ περιοχών με διαφορετικό τουριστικό και οικονομικό προφίλ;
16. Με ποιον τρόπο σκοπεύετε να διασφαλίσετε ότι το υφιστάμενο πλαίσιο δεν θα οδηγήσει σε περαιτέρω πίεση και ενδεχόμενη μη βιωσιμότητα επιχειρήσεων τουριστικών καταλυμάτων σε λιγότερο ανεπτυγμένες τουριστικά περιοχές της χώρας;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Αικατερίνη (Κατερίνα) Σπυριδάκη

Γεώργιος Νικητιάδης